

Græcia.

562

Gracia sequitur Europæ nobilissima regio, totiusque eruditionis fons & Mater. Incolis Hellas dicebatur. Qui vero hodie eam habitant eam Romechi, Turci Haromeli nominant. Rumelia est Leunclavio: Septuaginta interpretibus Phobel, & Favam. Graciā autem non semper omnes iisdem terminis circumscribunt. Proprie ab Isthmo Thessaliā usque extendit, & ab Epiro Amne Acheloo dispescitur: Ortum versus habet Mare Āgæum: atque hæc proprie est Hellas. Hoc est quod Plinius aliquoties innuit: *Ab Isthmi, inquit, angustijs Hellas incipit.* Et rursum: *Angusta cervice Peloponnesum contingit Hellas.* Interdum etiam Peloponnesus & Thessalia Græciæ notione comprehenduntur. Ita L. Æmilius Paulus quum circumiret Græciā, per Thessaliā Delphos petiit, inde Lebadiam, tum Chalcidem, postea Aulidem, inde Athenas; altero die Corinthum, tum Sicyonem, Argos, Epidaurum, Lacedæmonem, Megalopolim, Olympiam. Ita peragrata Græcia rediit Amphipolim. Homerus solos Phtiotas vocat Hellenas. Herodotus inter Hellenas & Pelasgos discrimen facit. Hodie vero Græciā vocamus tractum omnem qui ad Occidentem Jonio mari adluitur, ad Meridiem Libyco: ad Ortum Āgæo: ad Septentrionem vero montibus a Thracia, Mysia, Dalmatiaque separatur. Regio hæc præstabat olim reliquis Europæ Cœl temperie, ac benignitate: Frugum omnium fertilitate, Armentorumque omnis generis copia. Hæc illa est regio, quæ fama, quæ gloria, quæ doctrina, quæ plurimis arietibus, quæ etiam imperio & bellica laude diu floruit. Libera primum, sed dum Imperium in socios afferat, serva. Itaque eam primum Cyrus, postea Xerxes, alijque Periarum Reges vexaverunt. Subjecere eam sibi inde Macedones: tum Perseus devicto Romani: quorum imperio divito cessit tota Constantinopolitanis, donec Goths, Bulgari, Saraceni eam deprædati sunt, & Turca postremum in miseram servitutem omnem redegit, exceptis quibusdam Insulis quæ Veneto parent, Corcyra scilicet, Cephalenia, Zacyntho, Creta, alijsque minoribus. Superbivit olim Græcia multis urbibus florentissimis: Athenis, Lacedæmoniæ, Delphis, Argis, Mycenis, Corintho, alijsque plurimis, quarum pleræque, ut caduca & fluxa est mortalium rerum conditio atque interitui obnoxia, prostratae & dirutaæ jacent. Flumina hic & fama & natura ingentia xxxii numero: Ea sunt Strymon, Chabrus, Echedorus, Axius, Erigon, Lydius, Aliacmon, Pharybus, Peneus, Sperchius, Panyassus, Apsus, Lous, Celidnus, Thyamus, Acheron, Arachthus, Achelous, Evenus, Jlissus, Asopus, Ismenus, Cephissus, Boagrius, Asopus alter, Sus, Peneus, Alpheius, Selas, Panyus, Eurotas, Inachus. Maria, Ionium: nomen habet ab Ionia, quam regiunculam in ultimis Italiæ oris facit Solinus: vel ab Ionio Illyriorum Rege: vel ab Ionibus, ut censet Archidamus, in trajectu maris ibi submersis. Cronium & Rhea Sinus antea dicebatur, ut antiqui Scriptores testantur: Creticum ab Creta: Hodie Mar di Candia. Carpathium: ab Insula Carpatho, quæ ad Orientale Cretæ Promontorium, Āgæum dictum, ut Festus & alij scribunt ab Āgæo Thesei patre, qui in id se præcipitasse perhibetur: ut Pherecydes,

Regio.
Nomina.
Situs.

Calii temperies.
Solii fertilitas.
Imperium Magorum.

Vrbes.

Flumina.